RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 130.073 van 2 april 2004
in de zaak A. 107.564/X-10.437.

In zake : Tom BOSSY,
die woonplaats kiest bij
Advocaat G. AMPE,
kantoor houdende te 8400 OOSTENDE,
Kerkstraat 8/1

tegen :

het Vlaamse Gewest,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat V. TOLLENAERE,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Koning Albertlaan 128.

D E R A A D V A N S T A T E, Xe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Tom BOSSY op 17 juli 2001 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van 21 mei 2001 van de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur, waarbij aan verzoeker een voorstel tot vergelijk wordt geweigerd overeenkomstig artikel 158 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, voor het oprichten van een tuinbouwloods gelegen te Koekelare, Swytswal 27, op een perceel kadastraal bekend Sectie C, nrs. 1225, 1225c, 1228c, 1226b en 1227;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur T. DE WAELE;

Gelet op de beschikking van 8 januari 2003 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien het verzoek tot voortzetting van verzoeker en de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 18 november 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 februari 2004;

Gehoord het verslag van Staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat F. GHEERAERT die, loco Advocaat G. AMPE verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat V. TOLLENAERE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur op 21 mei 2001 aan verzoeker het vergelijk in de zin van artikel 158 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (hierna : D.R.O.) heeft geweigerd en derhalve het in artikel 158, § 2, tweede lid, D.R.O. bedoelde certificaat niet werd opgesteld; dat dit de thans bestreden beslissing is;

Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord bij wege van exceptie de onbevoegdheid van de Raad van State aanvoert om kennis te nemen van een annulatieberoep tegen een weigering van vergelijk;

Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord hierop repliceert als volgt:

> "2. Krachtens art. 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State doet de afdeling administratie uitspraak, bij wijze van arresten, over de beroepen tot nietigverklaring wegens overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwending van de macht, ingesteld tegen de akten en reglementen van de onderscheidene administratieve overheden of tegen de administratieve beslissingen in betwiste zaken. De beslissing tot weigering van een vergelijk is ongetwijfeld een akte als bedoeld in art. 14 Wet Raad van State.
>
> 3. De verwerende partij miskent met name het fundamenteel onderscheid tussen enerzijds het vergelijk - dat effectief een overeenkomst is, met welbepaalde gevolgen, gevolgen die evenwel hoe dan ook pas definitief worden na het bekomen van een regularisatievergunning - en anderzijds de beslissing tot weigering van een vergelijk, die een volstrekt eenzijdige rechtshandeling uitmaakt van de overheid, die daarenboven - overeenkomstig de zienswijze van

de verwerende partij zelf - het bekomen van een regularisatievergunning ab initio, en als het ware bij voorbaat uitsluit.

Overeenkomstig art. 159 van het decreet kan in de gevallen bedoeld in art. 158 § 1 een vergunning worden verleend volgens de vergunningsprocedure van het decreet, met dien verstande nochtans dat de regularisatievergunning slechts kan worden verleend na de opstelling van een certificaat, bedoeld in art. 158 § 2.

De rekenplichtige van het grondfonds stelt dit certificaat op, waarin de betaling van de transactiesom en de aanvraag van de regularisatievergunning worden bevestigd, evenwel op voorwaarde dat de regularisatievergunning werd aangevraagd, en op voorwaarde dat de regularisatievergunning kan worden verleend zoals bepaald in art. 158 § 1.

Dit laatste houdt dan weer in dat er mogelijkheid moet zijn voor een vergelijk, uitgaande van een voorstel van een stedenbouwkundig inspecteur.

Concreet betekent dit dan ook dat de beslissing tot weigering van een vergelijk, tot rechtstreeks gevolg heeft dat geen certificaat, als bedoeld in art. 158 § 2 kan worden afgeleverd, zodat een regularisatievergunning, bij toepassing van art. 159 van het decreet, onmogelijk kan worden verleend.

Concreet betekent dit dan ook dat de volstrekt eenzijdige beslissing van de stedenbouwkundig inspecteur tot weigering van een vergelijk (lees : de weigering een voorstel tot vergelijk aan te bieden) tot rechtstreeks gevolg heeft dat nooit nog een regularisatievergunning kan worden aangevraagd.

4. De verwerende partij maakt de vergissing het onderscheid niet te maken tussen enerzijds het vergelijk zelf (die een specifieke vorm van overeenkomst is, die evenwel pas definitief wordt, nadat aan een aantal voorwaarden is voldaan), en anderzijds de weigering van de beslissing tot het doen van een voorstel tot vergelijk, die een werkelijke eenzijdige, uitvoerbare administratieve beslissing betreft, die de rechten van verzoeker definitief schendt, nu hem aldus de mogelijkheid wordt ontnomen tot het doen van een regularisatieaanvraag.";

Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie niets wezenlijks toevoegt aan hetgeen zij reeds heeft uiteengezet;

Overwegende dat uit artikel 158, § 1, laatste lid, D.R.O. (thans : artikel 158, laatste lid, D.R.O.) volgt dat, bij gebreke aan definitief geworden vergelijk - thans transactie geheten -, de overtreder in beginsel blootgesteld blijft aan strafrechtelijke vervolging voor de wederrechtelijk uitgevoerde werken of verrichte of voortgezette handelingen of wijzigingen en de overheid bevoegd blijft hieromtrent één van de in artikel 149, § 1, D.R.O. bepaalde herstelmaatregelen te vorderen voor de bevoegde rechter van de rechterlijke orde; dat hieruit volgt dat de weigering tot het verlenen van "het vergelijk", op welk tijdstip dit ook plaatsvindt, hoe dan ook betrekking heeft op de uitoefening van de publieke vordering en op de vervolging van het herstel van het bouwmisdrijf en dus behoort tot de gerechtelijke procedure, zodat alleen de rechter van de rechterlijke orde bevoegd is om kennis te nemen van betwistingen daaromtrent; dat de rechtsmacht van deze rechter die van de Raad van State uitsluit; dat de omstandigheid dat op het ogenblik van de thans bestreden beslissing, de beslissing inzake het vergelijk een noodzakelijke - doch niet voldoende - voorwaarde was in een administratiefrechtelijke procedure tot het

verkrijgen van een regularisatievergunning, zodat het ontbreken ervan aan verzoeker "de mogelijkheid wordt ontnomen tot het doen van een regularisatieaanvraag", niet volstaat om de Raad van State bevoegd te maken kennis te nemen van betwistingen omtrent deze weigering van vergelijk; dat ook de omstandigheid dat deze weigering van vergelijk een eenzijdige administratieve rechtshandeling zou zijn, uitgaande van een administratieve overheid, op zich niet volstaat om tot de bevoegdheid van de Raad van State te kunnen besluiten; dat het de Raad van State niet toekomt van het beroep tot nietigverklaring van de weigering van vergelijk kennis te nemen; dat de exceptie van de verwerende partij wordt aangenomen; dat het beroep niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twee april 2004, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	G. DEBERSAQUES,	staatsraad,
	C. ADAMS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. TRUYENS. **J. BOVIN.**